

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เครื่องประดับพระให้สวยงาม

ก่อนจ้งหัน

ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัตินะพระเรา อย่าห่างเหินข้อวัตรปฏิบัติ สังวรธรรม ความสำรวมระวังตนด้วยสติอยู่เสมอ นี่แหละคือพระศากยบุตรของพระพุทธเจ้า มีสติคอยดู เฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวของใจจะเคลื่อนไปทางไหน ใจนั้นละเป็นมหาเหตุ มันจะปรุงจะแต่งตลอดเวลา คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้เกิดขึ้นจากใจตลอด ที่ท่านว่า เย ธมฺมา เหตุปฺปภาว คืออันนี้เอง สตินั้นจะระงับดับกันได้ สติกับปัญญา สติเป็นพื้นฐาน ปัญญาเป็นผู้กลั่นกรอง ให้พากันสำรวมระวัง ให้สมบูรณ์ด้วยข้อวัตรปฏิบัติ สมบูรณ์ด้วยสติปัญญาในการรักษาตัว นี้เรียกว่าพระผู้สมบูรณ์ อยู่ที่ไหนก็สมบูรณ์ถ้ามีสติระวังรักษาตัว มีปัญญาพิจารณาพิจารณาในกิจการต่าง ๆ ตั้งแต่ภายในออกไปภายนอก มีสติและมีปัญญา สำรวมระวังตน

ข้อวัตรปฏิบัติต่างๆ เป็นเครื่องประดับพระเราให้สวยงาม อย่างอื่นอย่างใดไม่สวยงามสำหรับพระเรา เอาอะไรมาตกแต่งทั่วแดนโลกธาตุไม่มีอะไรสวยงาม ถ้ามีสติธรรม วิริยธรรม และรวมเข้าไปศีล สมาธิ ปัญญา มาประดับตนตลอดเวลา นี่คือการสวยงาม ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ แล้วก็ขึ้นถึงวิมุตติสมบัติ นี่ละสมบัติอันนี้เป็นสมบัติที่เลิศเลอ ศาสดาทุกองคัมหมะเสมอกันหมด นี่คือสมบัติของพระเรานะ ให้จำอันนี้ให้ดี เรื่องโลเลโลกเลเวลเวลานี้มันเต็มโลกเต็มสงสารทั้งเขาทั้งเราอยู่แล้ว ไม่มีใครบกพร่องเรื่องอย่างนี้นะ ดูข้างในก็เต็มตัวของเรา ดูข้างนอกก็เลอะเทอะไปหมด เพราะไม่มีศีลมีธรรม ไม่มีสติธรรม ปัญญาธรรมเป็นเครื่องกลั่นกรองกัน สิ่งเลอะเทอะเหล่านี้จึงไม่ห่างจากตัว ให้พากันระมัดระวัง

การอยู่การกิน การขบการฉัน สำหรับวัดนี้มันท่วมจะตายแล้วแหละ พูดให้ชัดๆ อย่างนี้เลย ผู้ที่ปฏิบัติตามเพื่อมรรคเพื่อผลให้สังเกตตัวเอง อย่าเห็นแก่สิ่งนั้นดี สิ่งนี้ดี อาหารอันนั้นดี อันนี้ดี อันนั้นถูกธาตุถูกชั้นดี แต่มันผิดกับธรรมไม่ได้ดู อันนี้เสียนะ ศรัทธาญาติโยมเข้ามาบริจาคเป็นศรัทธาของเขา น้ำใจของเขา เป็นบุญของเขา ที่จะพิจารณาที่มากทำประโยชน์แก่ตน เพื่อธาตุเพื่อชั้นดี แล้วก็เพื่อบำเพ็ญคุณงามความดีนั้น

เป็นเรื่องของเราแต่ละคนไม่ให้สัมพันธ์ ในปัจจัยทั้งสี่อย่าสัมพันธ์ สุกกาโร ปุริส หนุติ ลาก สักการะมันฆ่าบุรุษสตรีผู้เฒ่าให้ตาย ให้ฉิบหายจากความดีทั้งหลาย พวกกันจำให้ตี

อยู่ที่ไหนอย่าเห็นห่างจากสตินะ สตินี้เป็นพื้นฐานสำคัญมากที่สุด และข้อวัตรปฏิบัติ ให้เห็นว่าตัวบกพร่องตัวสมบูรณ์ด้วยข้อวัตรปฏิบัติ อย่าไปเห็นเป็นที่แฉ่งที่ลับ คนนั้นทำแล้วจะแล้วเรา คนนี้ทำแล้วจะแล้วเรา ทำแล้วเป็นแล้วคนนั้น เป็นสมบัติของคนนั้น เราไม่ทำความบกพร่องอยู่กับเรา ให้ส่งเสริมความบกพร่องของตนให้สมบูรณ์ขึ้นไปด้วยข้อวัตรปฏิบัติ สติ-ปัญญารอบตัวอยู่เสมอ การขบการฉัน การอยู่การกิน สำหรับวัดนี้มันล้น เหลือเกินประมาณแล้วละ แต่ความพอประมาณอยู่กับสติ-ปัญญาของเราที่จะถ่วงถ่วงนำมาปฏิบัติต่อตนเอง

เรื่องภายนอกเป็นเรื่องคนอื่น เป็นบุญเป็นกุศลของเขา ถ้าเราโง่ก็เป็นบาปของเรา เป็นกรรมของเรา เป็นความโง่เขลาเบาปัญญาของเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ ให้ได้ ทรงมรรคทรงผล มรรค ผล นิพพาน อยู่กับที่กล่าวนี้แหละ สติธรรม ปัญญาธรรม อยู่ตรงนี้ วิริยธรรม ขันติธรรม ในความดีทั้งหลาย อยู่ที่นี่มรรค ผล นิพพาน อย่าไปมอแง มอแงนี่ผิดทั้งเพ ให้ดูสติของเราบกพร่องหรือสมบูรณ์ ปัญญาของเราบกพร่องหรือสมบูรณ์ ข้อวัตรปฏิบัติของเราบกพร่องหรือสมบูรณ์ ดูตรงนี้ มรรค ผล นิพพานบกพร่องตรงนี้ สมบูรณ์ตรงนี้ ไม่ได้อยู่กับดิน ฟ้า อากาศ อยู่กับตัวของเรา ศาสดาสอนลงที่ตัวของเรานะ ท่านไม่ได้ไปสอนดิน ฟ้า อากาศ เพราะฉะนั้นจึงให้มองตัว ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนนี้จะค่อยสมบูรณ์ไปเป็นลำดับ เอาละให้พร

หลังจันทัน

จวนเข้าพรรษานี้ ใครมาก็เทียนพรรษาๆ เท้าตันเสานี้ก็มี เทียนพรรษาๆ โหย ไม่ใช่ธรรมดา รถบรรทุก ๑๐ ล้อบรรทุกเทียนพรรษาก็ไม่หมด เท้าตันเสาๆ เราดูวันดูคืนดูไปทุกวัน สักเดียวปัญหาที่ออกมารับกันละซี จากนั้นมาสงบ ไม่ค่อยมีนะ มีแต่เทียนธรรมดาๆ ไม่ได้เป็นซุงทั้งท่อนๆ เหมือนแต่ก่อน นั้นละโดนเอาเสียบ้างอย่างนั้นซิจะว่าไง สอนคนต้องสอนอย่างนั้น ความเลยเถิดเลยแดนไม่มีเหตุมีผล เอาธรรมสอนเข้าไปด้วยความมีเหตุมีผล ผู้ต้องการอรรถธรรมก็ฟัง ฟังแล้วก็ตัดแปลงแก้ไขไปเรื่อยๆ มันก็ตีไป ระยะเวลาสองปีมานี้ดูไม่ค่อยมีละซอนซุง เทียนพรรษาเท้าตันเสานี้ โถ มันกำเรียบเสียบสานกันอะไรนักหนา ทำอะไรไม่มีเหตุมีผล

อย่างพระพุทธรูปก็เหมือนกัน เราเห็นที่ไรเราสลดสังเวชๆ ถ้าควรจะเตือนเราก็คือเตือนบ้าง ถ้าไม่เตือน เตียวพวกนั้นจะหากรรมเอาอีก แทนที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเตือนของเราจะกลายเป็นโทษไป เออะอะมาก็มีแต่พระพุทธรูป ชื่อพระพุทธรูปมาขายทั่วตลาด พระพุทธเจ้าเป็นสินค้าอันใหญ่หลวง โรงงานมันก็ผลิตขึ้นๆ พระพุทธเจ้ากลายเป็นสินค้าขึ้นมา เราจริงๆ เคารพพระพุทธเจ้าแต่ไม่ยอมรับไว้ เพราะเป็นการส่งเสริมในทางที่ไม่ดี เรากราบพระพุทธเจ้าอยู่ในใจดีกว่าที่จะมาแบกมาหามจากบรรดาศรัทธาทั้งหลายมาถวายเป็นอย่างไม่มีประมาณเช่นนี้ เราว่างั้น

ทำงานนี้พระพุทธรูป ทำงานๆ ชื่อช่างขายคลองเขียว โรงงานก็ผลิตขึ้นๆ ใครจะไปคำนึงถึงอรรถถึงธรรมว่าเป็นสินค้าหากินได้ง่าย มันก็เอาๆ นะซี นี่ดูอยู่ทุกวัน พิจารณาทุกวัน หากว่าจะทำเป็นการบูชาเฉพาะกาลเวลา ไม่ใช่ทำแบบสินค้านั้นก็ไม่ขัดข้องอะไรนัก นี่ทำเป็นสินค้าไปเลย พระพุทธรูปไม่มีค่ามีราคา กลายเป็นสินค้าไปหมด เราสลดสังเวชนะ ควรฟังบ้างพี่น้องทั้งหลาย ทำอะไรให้มีเหตุมีผล อย่าให้เลยเถิดเตลิดเปิดเปิงใช้ไม่ได้ ธรรมพระพุทธเจ้ามีประมาณทุกอย่างๆ เอาไปไว้ในบ้านแล้วมันก็ไม่ได้กราบนะ ทั้งไว้ก็ๆ ดีไม่ดีเอาไปประดับบ้านประดับร้านเสียอีก เป็นอย่างนั้นนะ พระพุทธรูปกลายเป็นเครื่องประดับบ้านประดับร้าน กลายเป็นลายครามไปแล้ว

มองไม่ทันนะ มองดูกิเลสนี้มองไม่ทัน เพราะไม่มอง ถ้าจะตั้งใจมองบ้างก็จะได้เห็นแง่ของกิเลสไปโดยลำดับ นี่คือนี่มอง ต่างคนต่างเป็นบ้าไปตามกัน เหนือไปตามกัน ไม่ได้คิดเหตุคิดผลอะไรเลย ท่านสอนไว้ว่ากระต่ายตื่นตูมในนิทานอีสป ตั้งแต่สมัยเราเรียนหนังสือเป็นเด็กเป็นนักเรียนอยู่ ครูเอานิทานอีสปมาให้อ่าน นี่ละที่ว่ากระต่ายตื่นตูม เราก็ดูเวลาบวชเวลาเรียนที่ไหนได้อยู่ในพระไตรปิฎก ธรรมะที่เอาออกมาสอนเด็กๆ นี้ เอามาเป็นคติเครื่องเตือนใจทั้งผู้ใหญ่และเด็ก เอามาจากพระไตรปิฎก เวลาอ่านไปๆ อ้อ อยู่ตรงนี้ๆ ตรงนี้เรื่อยไปเลย

อย่างว่ากระต่ายตื่นตูมก็คือไม่มีเหตุมีผล ตื่นตามกันไป ใครว่าอะไรดีก็เห่อตามเขาๆ นี่ละกระต่ายตื่นตูม ในอรรถในธรรมท่านแสดงไว้ว่า กระต่ายมันนอนอยู่ใต้ต้นตาล มันนอนเพลินของมัน กระต่ายก็พวกนี้แหละ พวกอยู่ใต้ต้นตาลนี่ นอนเพลินอยู่ใต้ต้นตาลอยู่ๆ ลมพัดมา มะตูมหล่นจากขั้วของมันลงมาถูกก้านตาลโครมคราม ตูมเลย กระต่ายนึกว่าฟ้าถล่มก็วิ่งเลยเทียว วิ่งหนีตายนึกว่าฟ้าถล่ม วิ่งมาอะไร ฟ้าถล่ม คนนี้ก็วิ่งตามกัน คนนั้นก็ว่าฟ้าถล่มๆ วิ่งไปตามกัน ไม่ได้หาเหตุหาผล ตื่นกันพุดง่ายๆ วิ่งตามกัน ไปก็ไปเจอ

พญาราชสีห์เข้ากะชี กำลังวิ่งกันมา ขาหักขาอะไรไม่สนใจขอเอาชีวิตรอด กระต่ายมันตื่น ตูม เข้าใจว่าฟ้าถล่ม

พอไปถึงพญาราชสีห์ วิ่งอะไรมา หยุดก่อน ๆ ยังจะวิ่งอีกอยู่ หยุดก่อน พญาราชสีห์ ให้หยุด วิ่งกันมาอะไรไม่ได้เหตุได้ผล วิ่งตาลีตาลาน ลักษณะหนีตายกันมาทั้งนั้นแหละ แต่ มันจะไปหาที่ตาย วิ่งอะไรกันมา พญาราชสีห์ถามชัดเจนแล้ว วิ่งกันมาอะไร ว่าฟ้าถล่ม ฟ้า ถล่มที่ไหน ไล่กันไป ๆ ก็ไปจนตรอกที่กระต่ายตัวนั้น กระต่ายตื่นตูมมันว่าฟ้าถล่ม ไปพา เราไปดูหน่อยนะเป็นยังไง ฟ้าถล่มที่ไหน ไล่คนนั้นไล่คนนี้ไป ไปติดกระต่ายนั้นละ กระต่ายพาตื่น ฟ้าถล่มที่ไหน ไปก็ไปถึงต้นตาล มันมีต้นมะตูมอยู่ข้างบน ลูกมะตูมหล่นลง มาถูกก้านตาลโครมคราม ตูมลงนั้น กระต่ายนอนเพลिनอยู่ใต้ร่มตาลนั้นแหละ มันนึกว่า ฟ้าถล่มมันก็วิ่ง พอมาดูที่ฟ้าถล่ม ดูแล้วก็เห็นมะตูม

พญาราชสีห์ก็สอนว่า ทำอะไรให้มีเหตุมีผล อย่าพากันตื่นข่าวไม่เกิดประโยชน์อะไร อย่างกระต่ายตัวนี้ทำสัตว์ให้พินาศฉิบหายไปมากมาย วิ่งชนอะไรไม่ว่า ขาหักอะไรก็ไม่ว่า วิ่งเผ่นกันมาเป็นฝูง ๆ พวกวิ่งตามกระต่าย วิ่งเป็นฝูง ๆ มาเลยเที่ยว หนีตาย ทั้ง ๆ ที่จะวิ่ง ไปตายก็ไม่รู้ พญาราชสีห์ห้ามเอาไว้ กลัวพญาราชสีห์ แล้วถามเหตุถามผล แล้วก็ไล่กลับไป หาที่ฟ้าถล่ม ไปดูไม่มีฟ้าถล่ม ตรงนี้แหละฟ้าถล่มตรงนี้ ๆ ว่าจัน ครั้นไปดูก็เห็นมะตูมหล่น อยู่บนลูกหนึ่ง แล้วอยู่นี้เป็นก้านตาล หล่นใส่ก้านตาลโครมคราม ตูมลงมานี้ฟ้าถล่ม อ้อ อันนี้เองฟ้าถล่มอย่างนี้เอง แล้วก็สอนสัตว์ทั้งหลายให้รู้เรื่องราว ทำอะไรอย่าผลิผลลามอย่า พรวดพราด ให้มีเหตุมีผล

มะตูมหล่นลงใส่ก้านตาลตกลงมานี้ กระต่ายนอนอยู่นี้ รอยมันนอนอยู่นี้ โครม ครามตูมลงมานี้ก็ว่าฟ้าถล่มก็ไปเลย นี่ละทำอะไรไม่มีเหตุมีผล ไม่เหมาะสม ท่านว่า เวลา ไปอ่านมันอยู่ในคัมภีร์นูน ท่านดึงออกมาเป็นนิทานอีสป เราเป็นนักเรียนเราเรียน เราควร จะมีเหตุมีผล พญาราชสีห์คืออะไร ก็คือธรรม เรื่องกิเลสหลอกสัตว์โลกให้วิ่งจนขาดขา ตัวนั้นก็ไม่ว่า เป็นตายไม่ว่าไม่คำนึง ตื่นกันเป็นบ้ากันทั่วสามแดนโลกธาตุ พวกฟ้าดินถล่ม ทั้งนั้นพวกนี้ ตื่นกันไม่หยุดไม่ถอย ธรรมพระพุทธเจ้าจำลองมานี้ ห้าม ไล่เปียเข้าหาเหตุหา ผล ให้พากันมีเหตุมีผล อย่าพากันตื่น นั้นละท่านสอนไว้ในธรรม

อันนี้เรายังกลัวนะ พุดอยู่ในท่ามกลางนี้ เตี่ยวกระต่ายจะมาวิ่งเหยียบหัวราชสีห์ กำลังสอนอยู่นี้ก็ ราชสีห์ตัวเดียว กระต่ายมันเต็ม พวกสัตว์วิ่งตามกระต่ายมันเต็มศาลานี้ เตี่ยวโครมครามมาเหยียบหัวหลวงตาบัว จะฟ้าดินถล่มตรงนี้อีก เรานี้กลัวเหลือเกิน จำให้ ตื่นะพวกนี้ละ พวกฟ้าดินถล่ม ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม เสียงอรรถเสียงธรรมเป็นเสียงที่

ปราบความทุกข์ทรมาน ความหลงใหลโลเลทั้งหลาย ลงในธรรมแล้วมีเหตุมีผลทุกอย่าง ไม่มีธรรมไม่มีเหตุมีผลนะ ทำอะไรก็ทำไป สักแต่ว่าทำ ครั้นเวลาถามแล้วก็ฟ้าดินถล่มไปแบบเดียวกันหมด หาฟ้าดินถล่มที่ไหนไม่มีเสีย มันโลเลนะนี่ หลงโลเลไปตามโลกตามสงสาร เห็นอะไรมาตื่น คว้ามับ ๆ ยิงของเมืองนอกเมืองนามาแล้วฟ้าดินถล่มเลยละ ริงว่อนมีเท่าไรซื้อหมด กระเป่าแพบจนไม่มีเหลือ นี่พวกฟ้าดินถล่ม กระเป่าแพบไปหมดเลย เข้าใจหรือพวกฟ้าดินถล่ม มันตื่นขำตื่นบ้ากัน เห็นอะไรมายังว่าเป็นของเมืองนอกแล้วดีหมด อยากกราบจนกระทั่งชี้เขานู่นนะ

นี่แสดงว่าไม่ตั้งหน้าตั้งตาพิศตัวให้ดิบให้ดี เอามาเป็นตัวอย่าง แล้วตัดเทียบกันไปดีไม่ดีเหยียบหัวเขาไปด้วย ถ้ามีสติ-ปัญญามาพิจารณา มีแต่เห่อตื่นขำเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ แล้วจะตื่นอย่างนี้ เรื่อย ๆ ไปนะ จะหลงบ้าเรื่อยไป ของอยู่ในเมืองไทยของเจ้าของเลี้ยงมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ไม่เห็นตาย ก็ไม่เห็นเป็นของดิบของดี ถ้าเป็นของเมืองนอกมาเป็นบ้าฟ้าดินถล่มเลยละ ถ้าเป็นของเมืองนอกอะไรมาก็ฟ้าดินถล่ม ๆ แม้ที่สุดแอปเปิลแอปเป้นตะกั่วก็ยังมีอยู่ นี่ก็ฟ้าดินถล่มถ้ามาจากเมืองนอก ฟ้าดินถล่มนะ อยู่ในเมืองไทยเราไม่สนใจ ผู้ชายเขาขายก็เพื่อจะหนุนชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง อันนี้มีแต่บอกฟ้าดินถล่ม เอาแหลกหมด ไม่มีเหลืออะไรนะ นี่ละพวกฟ้าดินถล่มอยู่ใต้ภูเขานี้ ฟังให้ตื่นนะ ให้มีเหตุมีผลทำอะไร

ท่านสอนไว้ตรงไหน บทเวลาเราไปบวช บวชแล้วไปเรียนไปเจอเข้าในคัมภีร์ ๆ แล้วเอามาพิจารณา จึงได้คิดต่อนั้น อ้อท่านเอาไปจากนี้ ๆ ออกมาเป็นนิทานสอนเด็ก สอนทั้งผู้ใหญ่ทั้งเด็กไปหมด มีหลายเรื่องนะที่มันติดมาตั้งแต่เราเป็นนักเรียน เอามาสอนเป็นคดีหมด มีหลายอย่างหลายเรื่องนิทาน ออกมาจากนิทานอีสป เรายังจำได้นิทานอีสป

ให้พากันมีหลักมีเกณฑ์บ้างทำอะไร ถ้าว่าภาวนานั่นก็ฟ้าดินถล่มละ เข้าใจไหม เจริญกรรมภาวนานี้ก็ฟ้าดินถล่ม คือกระต่ายตื่นตูม ฟ้าดินถล่ม ตื่นไปกับกิเลส นั่นละ เรื่อยเป็นบ้าไป สติไม่อยู่กับใจ ภาวนาคำบริกรรมไม่อยู่กับใจ ไปอยู่กับฟ้าดินถล่มเสียหมด จิตเพลนไปนั่นและเพลนไปนี่ มันเพลนทางนั่นเพลนทางนี่แบบฟ้าดินถล่มเรื่อย ใครเจริญกรรมนั่งภาวนาที่ไหนมีแต่พวกฟ้าดินถล่มทั้งนั้น อยู่ในบริเวณวัดนี้ นอกวัดมีตั้งแต่ฟ้าดินถล่มใหญ่กว่านี้อีกนะ แต่อยู่ในวัดก็ยังมีฟ้าดินถล่มขนาดนี้ มันเป็นอย่างไงหลวงตาบัว สอนเป็นยังไงถึงได้ฟ้าดินถล่มขนาดนั้นนะ

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมห้ามสิ่งที่ไม่ดีไม่มีเหตุมีผล โลเลโลกเลก ให้เข้าสู่กรอบแห่งเหตุผลหลักธรรม ปฏิบัติตัวตามนั้น ๆ คนเรามันก็มีกฎเกณฑ์ อันนี้ทำอะไรไม่มีความหมาย

ทำตามความอยากความทะเยอทะยาน เพื่อตามกันไม่เกิดประโยชน์นะ นี่ละว่าฟ้าดินถล่มคือเหอตตามกัน

กลางคืนเดินจงกรมระยะนี้ ไม่ทราบเขาเรียกว่าหอยทากหรือหอยอะไร (หอยทากคะ) แต่ก่อนก็ไม่มี หน้าฝนทางจงกรมก่อนที่จะเดินจงกรมต้องฉายไฟดูเสียก่อนชัดเจน มันอยู่ข้างๆ สักเดี๋ยวออกมาเดิน กร๊อบ! ตายแล้ว อ้าวมันอะไรนี่ ฉายไฟลงไปเป็นหอยทากนั่นแหละ เหยียบแล้ว เหยียบแล้วเรื่อย เราเดินจงกรมเคยเหยียบหลายตัว ตั้งแต่นั้นมาต้องฉายดูเสียก่อน ชัดเจนเสียก่อนถึงจะเดิน ถ้าตัวไหนอยู่ไหนก็จับเอาไปไว้ในป่า จับเอาไว้ในป่าๆ แล้วค่อยมาเดิน มีหน้าซำยังต้องได้ฉายดูอยู่เรื่อยๆ นะ ตอนนี้อหอยทากเขาคึกเขาคะนอง คือดูเหมือนตอนนี้ตอนหอยทากฟ้าดินถล่มทำ ได้ระวัง

แต่ก่อนหน้าแล้งหน้าไหนไม่เคยปรากฏนะ หน้าฝนนี้ โถ จับได้ตั้งหลายตัววันหนึ่งคืนหนึ่งนะ มันอยู่ข้างๆ ทางจงกรม อยู่กลางทางจงกรมก็มี อยู่ข้างทางกำลังป็นขึ้นมา หรือว่าซีเมนต์นั้นมันจะเป็นอาหารของสัตว์เหล่านี้หรือไง ทางจงกรมเรานี้มันอยู่เป็นสายทางจงกรมนะ ที่อื่นก็ไม่ค่อยเห็นมี แต่ทางจงกรมมันคงจะมีซีเมนต์หรือมีอะไร มันจะมาเลียกินหรือยังงี้ก็ไมรู้นะ (หน้าไปหาที่ข้างบนซีเมนต์) และไม่แฉะมันก็มีอยู่นะ แต่ถ้าแฉะมีมาก มันคงจะมาเลียกินเขาเรียกอะไร พวกซีเมนต์พวกอะไรที่ผสม มันเป็นสนิมมันคงจะมาเลียกินสนิมก็ได้นะ โหได้ระวัง

เหยียบหอยทากตายไปหลายตัวนะ ทั้งๆ ที่ฉายไฟดูเรียบร้อยแล้ว นึกว่าไม่มีเดี๋ยวกร๊อบ! อ้าวยังงั้นอีกนี่ ฉายไปแตกแล้วแหลกหมดแล้วมันเป็นยังงี้ เลยต้องได้ระวัง แต่หน้าแล้งไม่มีนะ มาหน้าฝน ปีนี้รู้สึกว่ามันดีกว่าทุกปีหอยทากหอยแตกอะไร ต้องได้ระวัง ฉายไฟดูละเอียดล่อกลางทางข้างทางดูให้หมดเสียก่อน ถ้ามีตัวไหนๆ เห็นแล้วก็จับไปๆ เอาไปปล่อยไว้ในป่า เอาไปปล่อยไว้ในป่าแล้วค่อยมาเดินจงกรม เดี่ยวตัวหนึ่งมาอีกแล้ว มันอยู่ข้างๆ เราไม่เห็นนะชิ มาอีกอยู่งั้นละ

เดินจงกรมให้มีสติ ทุกอย่างให้มีสตินะพี่น้องทั้งหลาย ภาวนาถ้าอยากเห็นความแปลกประหลาด คือจิตใจนี้กิเลสอยู่ภายใน มันจะผลัดดันออกมาให้คิดให้ปรุงไม่หยุดไม่ถอยละ อันนี้ละตัวสำคัญอยู่ภายใน ดันออกมาให้เป็นสังขาร ให้เป็นความคิด ความคิดเรียกว่าสังขารเป็นสมุทัยเพราะกิเลสพาให้เป็น ธรรมดาสังขารความคิดปรุงนี้พระอรหันต์ท่านก็คิดได้ ไม่มีอะไรผลัดดัน แต่ความคิดของโลกเป็นความคิดที่กิเลสผลัดดันออกมาอยากคิดอยากปรุง อยากรู้อยากเห็น อยากทุกอย่างเต็มไปหมด ด้วยอำนาจของกิเลสที่ฝังอยู่ภายในใจมันผลัดดันออกมา

เพราะฉะนั้นจึงต้องมีสติบังคับไม่ให้มันออก เอาธรรมเข้าแทน เช่นเรากำหนดพุทโธ ให้พุทโธแทนช่องมันจะคิดจะปรุงนั้นละ ให้ปรุงพุทโธ ปรุงธัมโม สังโฆ ปรุงเป็นอรรถ เป็นธรรม เป็นน้ำดับไฟ ถ้าปรุงตามกิเลสนี้เป็นไฟเผาโลก จำให้ตึนะคำนี้ เราทำมาแล้วทั้งนั้น การมาสอนนี้ไม่ใช่ไม่ได้มาทำ ทำ เอาจนกระทั่งถึง โธ ตกนรกทั้งเป็น เวลาเอากันจริงจัง ระหว่างสังขารของกิเลสกับสังขารของธรรมตีกันไว้ ตีกันไว้ สังขารของธรรมก็พุทโธ ติดแนบ สติอยู่กับพุทโธ ติดไว้นี้ สังขารของกิเลสที่มันจะปรุงมันก็ปรุงขึ้นไม่ได้ มันผลึกมันตันขึ้นมา ทางนี้ตีกันเข้าไป ตีกันเข้าไป

ต่อไปมันก็ค่อยเบาลงสังขารฝ่ายกิเลส เมื่อสังขารฝ่ายธรรมมีกำลังมากขึ้น ใจก็สงบเย็น ความคิดความปรุงก็ไม่กวน แล้วจิตก็ค่อยเย็นเข้าไปๆ ต่อไปก็เย็นมากเข้าๆ ความคิดความปรุงประเภทนั้นเบาลงๆ ความคิดความปรุงทางด้านธรรมะขึ้นเรื่อยๆ ระวังกันไปได้พากันจำนะ สักแต่ว่าทำไมพิจารณาตัวเองไม่ได้นะ ต้องพิจารณา สังขารมันจะผลึกออกมาเมื่อเรามีสติอยู่ ลักษณะเหมือนจะดันออกมาๆ เราว่ามันอยู่ บังคับเอาไว้มันก็ไม่ขึ้น ถ้าเราไม่มีสติบ้ออกแล้ว ไปแล้วไปเรื่อยๆ เลยไม่หยุด ตัวสังขารตัวคิดตัวปรุง

โธ การฝึกกรรมานจิตใจนี้เอาเสียแทบเป็นแทบตาย ทุกแบบทุกฉบับ เราจะไปหาในคัมภีร์นี้ไม่ทันนะ ต้องหาด้วยสติปัญญาของตัวเอง พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายส้นพันคมกับกิเลสมันถึงทันกัน เราจะไปหาคัมภีร์นี้คัมภีร์นั้นไม่ทัน เวลาเอากันจริงๆ แล้ว กิเลสกับธรรมอยู่ในใจด้วยกัน เมื่อธรรมมีกำลังธรรมก็ออกเรื่อยๆ กิเลสเบาลงๆ เมื่อกิเลสมีกำลังธรรมขึ้นไม่ได้ กิเลสเผาเอาๆ อยู่ในหัวใจดวงนี้ละ

ที่ท่านว่าชั้นของพระอรหันต์เป็นชั้นล้วนๆ ชั้นของปุถุชนเป็นชั้นที่มีกิเลส เป็นชั้นสมุทัย ตัวจริงแล้วชั้นเหล่านี้ไม่ได้เป็นกิเลสนะ ตัวกิเลสนั้นแหละมาเอาชั้นเป็นเครื่องมือของมัน เครื่องมือนี้ก็เลยกลายเป็นกิเลสไปตามๆ กัน เรียกว่าสมุทัยไปเลย ความจริงจริงๆ แล้ว ตัวมันอยู่ภายในเป็นกิเลส ดันออกมาให้คิดให้ปรุง ให้อากรู้อยากเห็นต่างๆ ตาอยากกรู้อากเห็นธรรมตา แต่ตัวมันออกมาให้อากรู้อากเห็น อยากได้ยินได้ฟัง อยากคิดอยากปรุงมันตันอยู่ภายใน นี่ละตัวสำคัญมาก บังคับตัวนี้ให้หนักๆ ความคิดความปรุงนี้จะเบาลงๆ ธรรมมีกำลังมากขึ้น และตัวสมุทัยก็เบาลง นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

จนกระทั่งกิเลสตัวนี้หมดไปแล้ว ชั้นจึงกลายเป็นชั้นล้วนๆ ชั้นของพระพุทเจ้าของพระอรหันต์เป็นชั้นล้วนๆ ตาก็มีไม่ป็นสมุทัยไม่ป็นกิเลส หู จมูก ลิ้น กาย ที่กิเลสเอาไปใช้แต่ก่อนป็นเรื่องสมุทัยไปหมดนั้น กลายเป็นธรรมไปเลย ป็นชั้นล้วนๆ ไปเลย

ตาก็ดูสิ่งที่เป็นประโยชน์ หูฟังสิ่งที่เป็นประโยชน์ ไม่มีอะไรผลักดันให้อยากรู้ อยากเห็น
อยากดูนั่นดูนี่ มันต่างกัน ท่านจึงเรียกว่าชั้นธรรมา

อันนี้แต่ก่อนเราก็ไม่เคย เรียนเสียแทบเป็นแทบตายก็เรียนแต่มันไม่เข้าใจ แต่มา
ภาคปฏิบัติมันแรงเสียละเอียดยิ่งเองนะ เรื่องกิเลสก็อยู่ในใจ กิเลสก็แรงไปทางกิเลส
ธรรมก็แรงไปทางธรรม พัดกันอยู่ในนั้นมันก็รู้ทั้งสองอย่าง จึงได้มาสอนโลกอยู่เวลานี้ ไม่
ได้มาสู่มสู่มท่านนะ แทบเป็นแทบตาย อุบายวิธีการที่จะฆ่ากิเลส โธ ต้องร้อยพันพันคมไม่
งั้นไม่ทันกัน กิเลสเอาแหวกๆ ต้องใช้วิธีการอย่างนั้น

จะอยู่แบบถ่อยๆ มองๆ นั่งที่ไหนก็เหมือนหลับ อยู่ที่ไหนเหมือนหลับใช้ไม่ได้ สติ
ต้องจ่อเข้าไป สติให้ดีนี่คือ มันก็มีต้นเหตุของมันอีก ธาตุชั้นนี้มันมีกำลัง พอเราฉันทัน
เข้าไปมาก ๆ แล้วมันจะไปเสริมกำลังของกิเลส สติไม่ดีเลย ตั้งสติไม่อยู่ เพราะอำนาจของ
ธาตุชั้นนี้มันรุนแรง เสริมกันกับกิเลส เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นนักภิกษุท่านจึงผ่อน
อาหาร เห็นไหมท่านฉันทันยังไม่ได้ถึงสองสามคำท่านออกไปแล้ว ๆ ท่านไม่ได้มีมนะนั่น
ท่านทรมานท่าน ฉันทันพออยู่ได้แล้วเอาละ ท่านเอาอย่างนั้นนะ อาหารมีมากมีน้อยท่านไม่
สนใจยิ่งกว่าธรรม ท่านสนใจธรรมมากกว่า

เพราะฉะนั้นเวลาพระท่านฉันทันจังหัน ฉันทันประเดี๋ยวประด๋าวท่านออกไปแล้ว ๆ ไม่ใช่
ท่านอิมะนั่น ท่านทรมานท่าน ท่านฝึกท่านท่านทรมานท่าน เราเห็นได้อย่างชัดเจนสำหรับ
นิสัยของเรา แต่ส่วนมากมักจะอยู่ในจุดนี้ละนะ อาหารเป็นสำคัญมาก ถ้าอาหารดี ๆ ตาม
สมมุตินิยม กิเลสมันนิยม ฉันทันได้มากเท่าไร โอ้ย นอนก็มาก ความขี้เกียจมาก ความคิด
ความปรุงของจิตนี้มาก นี่ละตัวสมุทัยมันคิดมาก ที่นี้พอผ่อนอาหารลงไปปั๊บ เรื่องเหล่านี้
จะค่อยเบาลง อดอาหารสติดีขึ้น ๆ อดไปหลายวันเท่าไร ๆ สติติดแน่นกันไปเลย ทั้งวันไม่
มีเพลอ นั่น มันก็รู้กันได้อย่างชัดเจน อ้อ ได้ผลทางนี้ อดอาหารนี้เหมาะกับธาตุชั้นนี้ในวัยนี้
แล้วใครจะอยากอด มันหิวจะตาย ความทุกข์ความทรมาน แต่ธรรมที่เลิศเลอยิ่งเลิศเลอยิ่ง
กว่านี้ ต้องทนเอาเพื่อธรรม ต้องทนอดทนหิวไปอย่างนั้นละ

การอดอาหารเราพูดสอนพระนี่เราบอกว่า ไม่ใช่คำสั่งไม่ใช่คำสอน เป็นเพียงคำ
บอกเล่าตามอุบายวิธีการที่ได้ปฏิบัติมา แล้วแต่ท่านผู้ใดจะถือไปเป็นคติตัวอย่าง เมื่อถูก
กับจริตนิสัยของตนแล้วจะเข้าใจเอง แล้วก็ยกตัวอย่างปั๊บ เรื่องการฝึกทรมานที่เห็นได้ชัดนี้
คือ เรื่องอาหารและการขบการฉันทันเป็นสำคัญมาก เป็นข้าศึกต่อความเพียร ได้ฉันทันมาก ๆ ยิ่ง
อาหารดิบ ๆ ดี ๆ ผัด ๆ มัน ๆ ด้วยแล้ว โอ้ย เหมือนหมูขึ้นเขียงเลย ขึ้นแล้วไม่ยอมลงนะ
เข้านั่นหอมกระเทียมรอบเขียงอยู่那儿 ยิ่งแต่จะเขียงลง นี่ยังชูต ๆ ชาด ๆ อยู่บนเขียงนั่นละ

หมู่นะ มันไม่ยอมลง กระทบหอมพร้อมแล้วก็ตาม นอนยังไม่อิม หมูอยู่บนเขียงนั้นนะ นี่ละฉันทมาก ๆ

ที่นี่พอตัดเข้าไปๆ สติตั้งอยู่ทุกวันทุกเวลา ตั้งไม่อยู่ๆ ผิดพลาดๆ ตลอด พออดอาหารเข้าไป หมายถึงว่าอดอาหารถูกกับจริต แต่ไม่ใช่ว่าจะถูกเสมอไปหมด ใครถูกกับจริต พอผ่อนอาหารอดอาหารลงไป สติจะค่อยดีขึ้นๆ เห็นว่าได้ผล โอ้ นี่ใช้ได้แล้วที่นี้หนักเข้าอด ฟาดเสีย ๖ วัน ๗ วัน ๘ วัน ไม่กินเลย ไม่เอาอะไรเลยมีแต่น้ำเท่านั้น สติยิ่งดีๆ ตั้งแต่เข้าจนกระทั่งถึงหลับไม่เคยเพลอเลย นี่ละผลของการอดอาหาร ตัดทอนกำลังทางร่างกายลง ทางกำลังของธรรม สติดีขึ้น ปัญญาดีขึ้น ทุกอย่างดีขึ้น เป็นอย่างนั้นนะ

ที่นี่เมื่อได้ผลทางนั้นแล้วมันก็ต้องได้ทราบเรา ใครจะอยากอดมันทุกซัจะตายเข้าใจไหม มันก็จำต้องอด นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น จึงได้สอนหมู่ว่า ไม่ใช่คำสั่ง ไม่ใช่คำสอน เป็นคำบอกเล่าธรรมดาตามจริตที่เคยปฏิบัติมาของแต่ละท่านๆ ที่จะนำไปปฏิบัติ สำหรับเราเองเรื่องผ่อนอาหารอดอาหารเป็นที่หนึ่งในบรรดาความเพียรทั้งหลาย ยกเว้นที่นั่งตลอดรุ่งเสีย อันนั้นเอาอะไรเข้าไปยุ่งไม่ได้ เรียกว่าตายไปเลยว้างั้นเถอะนะ ความเพียรนั้นพิลึก เราไม่เอาเขตนั้นมาใช้ เอาเขตกำหนดพอดีที่เพื่อนฝูงจะปฏิบัติตามได้ เราจึงยกเข้ามาว่า สำหรับการอดอาหารแล้วดีสำหรับผมเอง ผมจึงต้องได้ฝึกฝนอบรมด้วยการอดอาหารเรื่อยมาจนกระทั่งท้องเสีย นี่ก็เพราะดูดเต็มในธรรมทั้งหลาย มุ่งใส่ธรรม มันจะหิวขนาดไหนพอไปฉันทมันก็อิมขึ้นมาสบายแล้ว ส่วนธรรมไม่ได้ขึ้นง่าย ๆ นะเราต้องได้บึกบึนในธรรม อันนี้แล้วแต่จะถูกกับจริตนิสัยของท่านผู้ใด ให้นำไปทดสอบดูตัวเองก็แล้วกัน ไม่ใช่คำสั่งไม่ใช่คำสอน เป็นคำบอกเล่าที่จะนำไปปฏิบัติตัวเอง

ส่วนมากพระวัดนี้มักจะเป็นอย่างนั้น ฉันทน้อยหนึ่ง ไม่ฉันทหนึ่ง เพราะสติดี เมื่อสติดี ความเพียรก็ก้าวๆ กิเลสค่อยหมอบลง ธรรมค่อยเจริญขึ้นๆ นี้ได้ทำมาหมดแล้วนี่ ที่มาสอนหมูสอนเพื่อน เรานี้โซกโซนที่สุดก็คืออดอาหาร โซกโซนจริงๆ ไปที่ไหนไม่ค่อยกินแหละ เพราะฉะนั้นจึงไปคนเดียวๆ ไม่เอาใครไปด้วย ถ้าเอาเพื่อนไปด้วยก็เป็นน้ำไหลบ่าเวลาเราอดนี้เพื่อนฝูงก็ต้องอดตามบ้างอะไรบ้าง หรือไม่อดก็เป็นความเกรงใจกัน เอ้อ เราอดท่านจะอดไหมนี่ บางที่ท่านไม่อยากอด เห็นเราอดท่านก็อด มันยังงั้นกันั้น นั่นเป็นอย่างนั้นนะ มันเป็นน้ำไหลบ่า ห่วงใยกัน เกรงอกเกรงใจกันโดยธรรมนั้นแหละ

ทีนี้เวลาเราไปคนเดียว อยากกินก็กิน ไม่กินเท่าไรก็ตาม นั่นเป็นอย่างนั้น ป้าช้อยู่กับเรา ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ มันจะตายจริงๆ ก็บิณฑบาตมาฉันทเสีย พอฉันทอิมแล้วเหมือนม้าแข่งนะ ทั้งๆ ที่เราเดินจากภูเขานี้ลงไปบิณฑบาตในบ้าน มันจะตายแล้ววันนี้

ต้องไปบิณฑบาตมาฉันเสียก่อน เดินไปหมู่บ้านไม่ถึงหมู่บ้าน คำนวณแล้วว่าพอจะถึงหมู่บ้าน เดินทางไปมันไม่ถึงมันจะตาย ต้องไปนั่งอยู่กลางทางเสียก่อน แต่เรื่องสตินี้ไม่ต้องพูดนะ มันเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้าจิตนี่นะ ธาตุชั้นธนั้นอ่อน แต่จิตนี้แข็งแกร่งเทียบจะเป็นอย่างนั้นนะ มันมีคู่แข่งกันอยู่นั้น

ไปก็นั่งอยู่ บางทีขึ้นนะ ที่แรกกิเลสขึ้นก่อน คือไปไม่ไหวจริงๆ มันก็ต้องนั่งชิวคนเรานั่งสติไม่ได้ถอย อยู่กับจิต สักเดียว นี่กิเลสเกิดนะ กิเลสเกิดก็มี ธรรมเกิดก็มีในหัวใจดวงเดียว เพราะใจดวงนี้มีทั้งกิเลสมีทั้งธรรม พอไปนั่งกำหนดจิตดูอยู่ พอมีกำลังแล้วก็เดินต่อไปอีกไปบิณฑบาต สักเดียวโผล่ขึ้นมาแล้วนะในจิต นี่เห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม ขึ้นแล้วนะ อย่างนั้นนะมันจะทำให้เราอ่อนแออ่อนเปียกกลัวตาย เข้าใจไหม ขึ้นเป็นบพเป็นบาทภายในนี่นะ นี่เห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสนี้ยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม นี่เป็นกิเลสเกิด

ทีนี้พอกิเลสเกิดขึ้นมาแบบนี้แล้วธรรมะขึ้นรับกันนะ การกินนี่กินมาตั้งแต่วันเกิด อดเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้าตายก็ตาย นั้นมันตัดกันปั๊บเดียวไปเลย นี่เรียกว่าธรรมเกิด ตัดกันกับกิเลสที่มันจะทำให้เราอ่อนแอ ก็การกินกินมาตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร มาอดเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้าตายก็ตาย มันก็ขัดกัน แล้วมันก็ติดฝังเลยเราไม่ลืม เพราะธรรมะการปฏิบัตินี้จะเกิดเรื่อยๆ นะ แต่เรื่องเหล่านี้เราก็ไม่ค่อยพูดละ เกิดอยู่เรื่อยๆ โดยไม่ต้องไปถามใคร ไม่สงสัยเกิด เรื่องกิเลสกับธรรมขัดกัน เหมือนกับมันสวนหมัดกันต่อยกันบนเวที กิเลสมีกำลังอะไรมันออกมา ทางธรรมมีกำลังขัดกันๆ อยู่บนเวทีคือหัวใจเรา เรียกว่าเวที กิเลสกับธรรมเป็นนักมวยต่อยกันอยู่นั้น เป็นอยู่เรื่อยๆ ธรรมเกิดกิเลสเกิดขึ้นเรื่อยๆ ครั้นนานเข้าๆ มีแต่ธรรมเกิดละทีนี้ กิเลสน้อยลงๆ ธรรมเกิดเรื่อยๆ ปราบกิเลสเรื่อยๆ

นี่ละการปฏิบัติเป็นอยู่ในใจ ใจของเราเป็นของเลิศเลอที่สุดแล้ว แต่ถูกมูตรถูกคูดไปปกคลุมหุ้มห่อไว้ไม่มีคุณค่าอะไรในหัวใจ ใจของคนเราจึงมีแต่ขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง อยู่ในนั้นหมด กิเลสทั้งนั้นนะนี่ พอต้อันนี้ออกแล้วธรรมจะค่อยโผล่ขึ้นมาๆ เมื่อโผล่ขึ้นมาแล้วก็แก้กันไปเรื่อยๆ นี่ละที่ว่ากิเลสเกิดธรรมเกิด จะเป็นอยู่ในใจของผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมล้วนๆ จะเกิด สักแต่ว่าภาวณาไม่ได้เรื่องได้ราวมีตั้งแต่กิเลสเกิด เดินจงกรมก็สั่งสมแต่กิเลส นั่งภาวณาก็สั่งสมตั้งแต่กิเลส คนทั้งคนจนจะก้าวขาไปไม่ได้หนัก

กิเลส ไม่รู้ว่าหนักกิเลส โอ๊ย วันนี้เหนื่อยมากนอนเสีย เอาอีก สองชั้นสามชั้น เข้าใจแล้ว เหนอ

นี้ได้ทำมาหมดแล้วที่มาสอนหมู่เพื่อน มันหากเป็นของมันเอง ยิ่งปฏิบัติธรรมเข้าไป ชั้นสูงเท่าไรๆ นี้ธรรมเกิดๆ เรื่อย มีแต่ธรรมออกกระจายตีกิเลสแหลกๆ เมื่อกิเลสขาด สะบั้นลงไปแล้วธรรมจ้ำละที่นี้ มองไปไหนมีแต่ธรรมทั้งนั้น เป็นธรรมทั้งหมด ดัดที่ตรงไหน ข้องที่ตรงไหน ดังเคยพูดนั่นแหละ เมื่อสองสามวันนี้ก็พูดใช้ใหม่ ถ้ามีเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นแล้วนี้ นิมนต์หลวงตาบ๊วไปแสดงธรรมในท่ามกลาง ให้ท่ามกลางสามโลกธาตุเลย ขอให้พูดให้ได้ยินทั่วถึงกัน จะออกกลดลายเต็มเหนียวเลยในธรรมที่เต็มหัวใจ นี้ ไม่มีขอบเขต น้ำมหาสมุทรยังมีฝั่ง จิตที่เป็นธรรม ธรรมเป็นใจแล้วไม่มีขอบเขต ครอบโลกธาตุเลย นี้จะได้พูดให้โลกทั้งหลายได้ฟัง ทั้งเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ให้ได้ยินทั่วถึงกันหมด จะแสดงธรรมให้เห็น เป็นยังไงธรรมมีหรือไม่มี พอสุดท้ายนะ หรือมีตั้งแต่กิเลสหนักหรือเหยียบธรรมอยู่จนธรรมไม่ปรากฏ

เวลานี้ได้ยินหรือยังเสียงธรรมขึ้น เรายากพูดอย่างนั้น เข้าใจไหม แต่นี้มันก็ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่ได้พูด พูดก็พูดแค่นี้แหละ แค่ว่าภรรยาตายตื่นตูมฟ้าถล่มนี้แหละ เอาละวันนี้สอนแค่ฟ้าถล่มก็เอาละ ไปนี้ฟ้าถล่มไปตามหมอนตามเสื่อเรื่อย ฟ้าถล่มนะ เอาละให้พร

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย คอลัมภ์วิจารณ์ธรรม วันจันทร์ที่ ๑๒ ก.ค.

แค่นของพระต้องชำระที่พุทธมณฑล !! (๒)

ขอบอกตามตรงว่าผมลืมนึกถึงเรื่องความอาภรรยไปอย่างสนิทใจ พอนึกได้ขึ้นมาอีกทีก็ยิ่งเห็นภาพของเจ้านกเอี้ยงตัวน้อยกำลังโฉบจิกตี "ตัวเงินตัวทอง" (เห็น..) พร้อมกับส่งเสียงร้องเจี๊วจ้าวข้างๆ ห้องประชุมมหาเถรสมาคม คล้ายต้องการจะให้ผู้คนได้เห็นถึงอาภรรยแห่งความอปริยัจญ์ไรที่กำลังจะเกิดขึ้นภายในพุทธมณฑลภายในไม่ช้านี้

เดี๋ยวจะมาว่าผมยกเมฆ ผู้ที่เห็นตัวเงินตัวทองนอกจากจะมีเจ้าหน้าที่ ๒-๓ คนที่ผมไม่รู้จักชื่อแล้ว "คุณสุภาภรณ์" ผู้ทำหน้าที่ชงน้ำชาถวายที่ประชุมมหาเถรสมาคมก็ได้เห็นเช่นเดียวกับผม และหลังจากที่พระวัดป่า ๖-๗ รูปและลูกศิษย์ ๓-๔ คนรวมทั้งนายทองก้อนได้พลัดหลงเข้าสู่กับดักด้านลานจอดรถแล้ว จะย้อนกลับขึ้นมายังอาคารก็เข้าไม่ได้

ประตูบานนั้นถูกปิดล็อก !!

ด้านบนมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่รปภ. เจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธฯ และพระภิกษุจากกลุ่มศูนย์พิทักษ์ฯ ประมาณ ๖-๗ ท่าน มาคอยยืนตริ่งที่ประตู

สภาพของพระวัดป่ากับคณะศิษย์ไม่ผิดอะไรไปจากแมวติดกับ !

หลังเลิกประชุมมหาเถรสมาคมแล้ว พระอาจารย์ ๒-๓ รูป ก็ขึ้นบันไดมายืนเจรจากับหน้าประตู จะขอทราบผลการประชุมมหาเถรสมาคม และขอความคืบหน้าเกี่ยวกับเรื่องที่ติดตาม คำตอบที่ได้รับก็คือ กำลังไปตามผู้อำนวยการคนนั้นคนนี้ให้มาชี้แจง คล้ายกับจะถ่วงเวลารอให้ถึงนาที่วิฤต !

ทางด้านท่านผู้กำกับวิเชียร ให้เหตุผลกับผมว่า ก็เขาไม่ยอมกลับออกไปเอง ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกลับออกไปเสียก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมนี้ก็บอกแล้วว่าให้กลับท่านก็ไม่กลับ เมื่อผมถามว่าทำไมท่านถึงไม่ห้ามปรามการประชุม ผมก็ไม่กลัวหรือว่าอาจจะมีการกระทบกระทั่งกันขึ้นได้ ท่านตอบว่า ไม่มีหรือก็มีอย่างนี้ไม่มีแน่การที่จะทำอะไรรุนแรง

ด้านทองก้อน ทำท่าครุ่นคิดหนัก โดยกล่าวกับผมภายหลังว่า ตนและคณะพระอาจารย์จะพากันออกจากตรงนี้ได้อย่างไร กำลังตำรวจที่ขาดประสบการณ์เหล่านี้จะมาช่วยอะไรพวกเราได้ จึงถ่วงเวลานั่งรอคอยผู้จะมาช่วยเหลือจนถึงเวลา ๑๕.๐๐ น. จึงมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรองนายกฯ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ประสานเข้ามาว่า ให้พากันกลับออกไป ตนจึงเชื่อและบอกกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าผมพร้อมจะกลับแล้ว

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ นปพ. ประมาณ ๒๐ นาย คอยตั้งแถวคุ้มกันบริเวณทางลงบันไดด้านหน้าอาคารสำนักงานพระพุทธฯ ท่ามกลางการตั้งท่าต้อนรับของกลุ่มศูนย์พิทักษ์ฯ ที่มีทั้งพระและฆราวาสประมาณ ๔๐ คน โดยจัดรถปิกอัพสายตรวจตำรวจ ๒ คันมารอรับอยู่ที่เชิงบันได จัดให้พระวัดป่า ๗ รูปลงมาก่อน ซึ่งก็สามารถฝ่าวิฤตออกไปได้อย่างหวุดหวิด

มาถึงคราวนายทองก้อนบ้าง ได้มีการสั่งให้เตรียมอาวุธเท่าที่พอจะมี เช่น ให้เตรียมถอดรองเท้าและก้านเสาชง พอเจ้าหน้าที่ตำรวจนปพ.ตั้งเป็น ๒ แถวกั้นฝูงชนไว้ดีแล้ว รถตำรวจเข้ามาจอดเทียบแล้ว จึงพาตัวนายทองก้อนวิ่งขึ้นรถด้านประตูหลัง เสียงฟาดด้วยก้านเสาชงโครมครามดังสนั่น ประกอบกับเสียงสั่งการต่างๆ ฟังไม่ได้ศัพท์ รองเท้าของใครต่อใครปลิวว่อน !!

เจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๕-๖ คนกระโดดขึ้นกระบะด้านหลังเร่งรถหลบหนีฝูงชนไปได้อย่างทุลักทุเล ขณะขับผ่านสะพานมีชายคนหนึ่งสวมแว่นดำได้ชักปืนเตรียมจะยิง แต่ก็ไม่ทันเสียแล้วกับความเร็วของรถ !

จากนั้นก็เกิดมีการโต้เถียงกันอีกพักใหญ่ โดยฝ่ายกลุ่มของศูนย์พิทักษ์ฯกล่าวหาว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจนายหนึ่งได้ชักปืนจ่อหัวผู้ชุมนุม และยังมีคณะศิษย์ของพระวัดป่าที่เป็น

หญิงอีก ๒-๓ คนพร้อมกับคนขับรถ ๒ คัน ที่ยังไม่สามารถฝ่าแนวสกัดของกลุ่มศูนย์พิทักษ์ฯออกไปได้

ย้อนกลับไปทางด้านประตูอาคารห้องทำงานของ พล.ต.ท.อุดม บ้าง ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่พระมหาโชว์กำลังเจรจาท่องกับท่านผู้กำกับ ทางด้านนี้ยังแน่นเอียดไปด้วยกลุ่มพระนิสิตมหาจุฬาฯ ได้ปรากฏร่างของ พระราชธรรมสาร พระเลขานุการสมเด็จพระพุฒาจารย์ชั้น ๓ ที่นั่น

ไม่รู้ว่าคุณคนเจ้าไปหลบอยู่ที่ไหน และมีเอี่ยวอะไรกับกรณีที่เกิดขึ้นหรือเปล่า ??

ขณะที่ร่างของพระราชกวี เลขานุการศูนย์พิทักษ์ฯ ก็โผล่ออกมาจากทางเดียวกัน !! โปรดติดตามต่อวันพรุ่งนี้

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ไปเราจะไปแล้ว เราจะไปละ อินโดนีเซียเห็นมาบ่อยนะ อินโดนีเซียมาบ่อยเลย วันที่ ๑๖ นี้ เราก็คงได้เทศน์ฯ ที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ดูว่าเวลาบ่าย ๒ โมงนะ วันที่ ๑๕ นี้เราไปกรุงเทพฯ เขาอยากได้ธรรมะปาเข้าแทรกในสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย อันนี้ก็ทำให้เราสงสัยก็เราเทศน์ฯ มามากต่อมากมันไปไหนหมด อัดเทปก็อัดแล้วเต็มประเทศไทยเรา มันไปไหนหมด ต้องให้เราไปเทศน์ฯ อีก ดูซิ เราจะไปดูเหตุการณ์เสียก่อน วันนั้นก็เขาเทศน์ฯ ออกทั่วประเทศไทยไม่ใช่เหรอ

ผู้กำกับฯ แต่วันที่ ๑๖ ก็มีผู้ไปฟังมากอยู่ครับ เพราะว่าเขาอยากฟังเทศน์ฯ หลวงตา สด ๆ

หลวงตา วันที่ ๑๖ เวลาเทศน์ฯนี้จะได้ยินไหมละวันนั้น เวลาเทศน์ฯ บ่าย ๒ โมง ผู้กำกับฯ ได้ยินภายในห้องประชุมฯ แล้วก็เขาก็อัดเทปไว้พร้อม จากนั้นวันที่ ๑๘ จึงเอามาออกเป็นวันอาทิตย์ครับ

หลวงตา เออ เอละ ว่าเท่านั้น ไปละที่นี้ละ เหนื่อย โอ้ย ขาแข็ง ๆ เขานี้ยังไม่หายนะ เขายังไม่หายเลย ค่อย ๆ ดีขึ้น ค่อย ๆ ดีขึ้นเรื่อย ๆ

ผู้กำกับฯ เอน้ำร้อนประคบ

หลวงตา เมื่อวานก็ประคบอยู่

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th